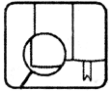

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUMENTARI

Creșterea în Hristos

octombrie – noiembrie – decembrie
2012

Traducere: *Loredana Sîrbu*

VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE
BUCUREȘTI - 2012

Traducere:
Loredana Sirbu
Lectura manuscrisului:
Ciprian Iorgulescu

Tehnoredactare:
George Toncu

Coperta:
Liliana Dincă

Redactor:
Alina Badea

Corectura:
Lavinia Goran

Studiile Școlii de Sabat pentru adulți sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale A.Z.Ș. Pregătirea lor este realizată sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat pentru evaluarea manuscriselor, ai cărui membri sunt redactori consultanți. Aceste studii reflectă contribuția comitetului și de aceea nu reprezintă în exclusivitate doar punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor:
Kwabena Donkor

ISSN 1841-6543

Convingeri fundamentale /	3
„Să crești mare!” /	5
Pentru un an mai bun! /	7
Citește-ți Biblia! /	9
Întrebări pentru studiul Bibliei la rând /	10
Fișa de studiu și lucrare /	13
Marea luptă, un concept fundamental /	15
Apocalipsa și Dumnezeuul pe care ea Îl descoperă /	27
Omul – lucrarea mâinilor lui Dumnezeu /	39
Mântuirea, singura soluție /	51
Creșterea în Hristos /	63
Biruința asupra forțelor răului /	75
„Înarmarea” pentru biruință /	87
Biserica în slujba oamenilor /	99
Biserica – ceremonii și ritualuri /	111
Legea și Evanghelia /	123
Viața creștină /	135
Evenimentele finale – Domnul Isus și cei mântuiți /	147
La înnoirea tuturor lucrurilor /	159
Vești misionare /	171
Program SperanțaTV /	185

Cuprins

Convingeri fundamentale

Oricine crede în ceva. Chiar și cei care afirmă că nu cred în nimic sau că nu cred în *absolut* nimic, cred totuși în ceva (în relativismul lor). Convingerile sunt importante, pentru că ele au o influență foarte mare asupra modului în care trăim. Pentru unii creștini însă, sentimentul de apartenență, de comunitate, este mai important decât convingerile sau comportamentul. Pe de altă parte, comunitatea trebuie să aibă la bază convingeri comune, obiective comune și preocupări comune.

În cazul adventiștilor de ziua a șaptea (o comunitate formată din oameni din aproape toate națiunile de pe glob), ceea ce ne ține împreună, făcând din noi o comunitate, sunt convingerile noastre fundamentale, cele 28 de puncte de doctrină esențiale pentru a crește în Hristos și pentru a trăi ca o comunitate de credință în așteptarea veșniciei.

Unii sunt de părere că singurul lucru care contează este dragostea noastră pentru Hristos, nu doctrina. Gândul acesta este frumos, dar Biblia nu separă niciodată dragostea pentru Hristos de dragostea pentru adevăr. Ea ne spune că putem crește în Hristos dacă suntem „credincioși adevărului în dragoste” (Efeseni 4:15,16). Cunoașterea doctrinei nu înseamnă doar o acumulare de informații corecte, ci ea are ca urmare dragostea pentru Dumnezeu (2 Ioan 6-10). Mai mult, Biblia pune accent pe „învățătura sănătoasă”, întrucât ea afectează, printre altele, și viața morală (1 Timotei 1: 9,10; Tit 2:1-5).

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea deține o declarație cu privire la cele 28 de puncte fundamentale de credință. Nu este vorba de un crez, în sensul de ansamblu de adevăruri care nu mai pot suferi nicio dezvoltare ulterioară și nici în sensul că nu mai pot fi adăugate noi învățături. Noi trebuie să primim mereu mai multă lumină, dar consensul ferm asupra acestor convingeri este esențial pentru unitatea și misiunea bisericii. Ce anume determină atâtea milioane de oameni din toată lumea să se reunească într-o mișcare, dacă nu o doctrină comună?

Prin urmare, trimestrul acesta, ne vom îndrepta atenția asupra acestor învățături. Toate cele 28 de puncte de credință sunt fundamentale și esențiale pentru identitatea noastră ca adventiști de ziua a șaptea, dar nu le putem studia pe toate într-un singur trimestru. Sperăm totuși să oferim aici un ghid sistematic și coerent pentru înțelegerea câtorva dintre aceste

convingeri. O atenție specială va fi acordată punctului de credință numărul 11, „Creșterea în Hristos”, care a fost adoptat la Sesiunea Conferinței Generale din St. Louis (Missouri, SUA) în 2005 (vezi studiile 5-7). Punctul acesta nu a adus o învățătură nouă sau necunoscută până atunci, ci, ca răspuns la nevoile resimțite în anumite zone ale lumii, el ajută la clarificarea convingerii bisericii cu privire la puterea lui Dumnezeu de a le da celor care cred în Hristos biruința asupra forțelor răului. De altfel, toate studiile de trimestrul acesta vor fi analizate în cadrul luptei dintre Hristos și forțele răului, adică prin prisma „marii lupte”.

În cadrul temei mării lupte și în directă legătură cu ea, mântuirea prin Hristos este firul roșu care străbate toate doctrinele. Marea luptă și problemele pe care ea le-a generat formează cadrul Planului de Mântuire, care stă la baza tuturor celor 28 de puncte fundamentale de credință și se întrepătrunde cu fiecare dintre ele.

Așadar, doctrinele nu sunt un scop în sine. Ele formează *mijlocul* care conduce către un scop, iar scopul acesta este Domnul Isus, cunoașterea Sa și creșterea noastră în El. Altfel spus, toate cele 28 de puncte fundamentale de credință ar trebui să ne conducă la o cunoaștere mai profundă a ceea ce a făcut El pentru noi prin Planul de Mântuire, plan care, la rândul lui, ar trebui să ne conducă la o dragoste mai profundă față de Dumnezeu și la o viață mai dedicată activității de manifestare a acestei iubiri înaintea lumii și a „domniilor și stăpânilor din locurile cerești” (Efeseni 3:10).

Da, orice om crede în ceva. Obiectivul studiilor din trimestrul acesta este acela de a ne ajuta să credem Adevărul (Ioan 14:6), dar, mai mult decât atât, este acela de a-L iubi mai mult pe Cel care este Adevărul și de a crește în harul Său.

*Kwabena Donkor, de origine din Ghana,
este director asociat al Institutului de Cercetări Biblice din cadrul
Conferinței Generale, Silver Spring (Maryland, SUA).*

„Să crești mare!”

Creșterea, dezvoltarea, este un principiu de bază al vieții. Prin asimilarea elementelor necesare existenței și ca rezultat al proceselor vitale din organismul sănătos, se asigură creșterea, maturizarea și rodirea. Paralela dintre viața fizică și cea spirituală este de multe ori folosită de Scriptură.

„Creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.” (2 Petru 3:18)

În cartea *28 de puncte fundamentale de doctrină*, la pag. 181, găsim scris: „... suntem chemați să creștem în asemănarea cu caracterul Său, având comuniune cu El în rugăciune zilnic, hrănindu-ne din Cuvântul Său, meditând asupra acestuia și a providenței divine, cântând pentru lauda Sa, adunându-ne pentru închinare și participând la misiunea bisericii. În timp ce ne angajăm în slujirea iubitoare a celor din jur și în mărturisirea mântuirii Sale, permanenta Sa prezență cu noi, prin Duhul Sfânt, va transforma fiecare clipă și fiecare activitate într-o experiență spirituală.”

Avem aici prezentate mijloacele care asigură creșterea creștinului în credință, în putere, în har! Ca și în lumea naturală, și în lumea spirituală creșterea depinde, în principal, de **hrană, lumină și mișcare**.

După cum copilul este dependent de hrană pentru a rămâne în viață și a crește, tot așa și viața spirituală este strâns legată de hrana sfântă, Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru sufletele noastre, Domnul a pregătit un meniu complet în Cuvântul Său. O hrană binefăcătoare pentru orice om, indiferent de vârstă, profesie sau condiție socială. O hrană strict necesară, de neînlocuit cu altceva! Așa se explică de ce aceia care răstălmăcesc acest Cuvânt o fac spre propria pierzare! (2 Petru 3:16)

Credem că doctrina adventistă este biblică și hristocentrică. Ea s-a cizelat prin studiu profund și îndelungat, prin cercetare zeloasă, cu post, rugăciune și consacrare, prin lupte grele cu multe erezii și atacuri dure-roase din partea întinericului, a ignoranței și a fanatismului religios!

Azi, noi avem posibilitatea de a cunoaște acest adevăr în condiții mult mai favorabile decât predecesorii noștri, care au trudit atât de mult și de greu pentru a-l pune în lumină. Cu toate acestea, pasiunea pentru adevăr, pentru o continuă îmbogățire a sufletului cu descoperiri proaspete din marele tezaur divin, este o nevoie vitală pentru fiecare creștin în parte.

„Nicio biserică nu poate înainta în sfințenie dacă membrii ei nu caută cu stăruință după adevăr ca după o comoară ascunsă.” (Ellen White, *Tragedia veacurilor*, pag. 522)

„El apreciază biserica Sa nu pentru avantajele exterioare, ci pentru evlavia sinceră care o deosebește de lume. El o apreciază după creșterea membrilor ei în cunoașterea lui Hristos, după înaintarea ei în experiența spirituală.” (Ellen White, *Profeți și regi*, pag. 565)

„Ar trebui să avem un spirit al înaintării ... Lucrarea lui Dumnezeu înseamnă înaintare ... Mulți au devenit piperniciți și nedezvotați în viața lor creștină din pricina inactivității.” (Ellen White, *Mărturii*, vol. 3, pag. 540)

Și, dacă nu e înaintare, e decădere; dacă nu e creștere, e descreștere!

De aceea noi vrem să creștem! „Credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.” (Efeseni 4:15)

Pentru aceasta, Domnul ne-a asigurat hrană, lumină și mișcare: *hrana divină* – Cuvântul Lui să fie din belșug în mintea și în inima noastră (Coloseni 3:16); *lumina divină* – Duhul Sfânt să ne transforme și să ne sfințească, iar Domnul Isus să ne fie Conducător, Domn și Mântuitor; *mișcare* – să avem picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii (Efeseni 6:15).

Și, astfel, vom crește! Până la înălțimea staturii plinătății lui Isus!

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

Pentru un an mai bun!

Continuând ideea din introducerea studiilor biblice, creșterea este un principiu al vieții fizice și, de asemenea, creșterea în credință este o dovadă a unei relații vii, autentice, reale a omului cu Mântuitorul. Dezvoltarea, creșterea spre mai mult, spre mai bine, sunt lucruri puse în noi chiar de Dumnezeu, care a „a pus în om chiar și gândul veșniciei” (Eclesiastul 3:11).

Începem, prin harul Domnului, ultimul trimestru al anului 2012 și deja parcă gândul ne zboară dincolo, dincolo de aceste trei luni, dincolo de tot ceea ce înseamnă – sau a însemnat – anul 2012. Dacă El va îngădui să avem parte de un an nou, înseamnă că așa este mai bine sau înseamnă că încă nu am crescut, încă nu ne-am dezvoltat suficient, încât să putem fi, noi și cei de lângă noi, mântuiți.

Dacă în acest an nu am studiat, vă propunem să studiem împreună în anul care vine. Dacă am studiat, vă propunem să punem împreună în practica vieții de zi cu zi adevărurile înțelese. Dacă am studiat și viața este deja o continuare vie a lucrurilor spirituale aflate, să ne uităm din nou la Mântuitorul nostru și, prin rugăciune, să sporim creșterea și dezvoltarea relației cu El, devenind astfel tot mai plăcuți înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Înțeleptul ne învață că „omul fără prihană își îmbunătățește calea” (Proverbele 21:29). Dorim să îmbunătățim calea pe care umblăm, atât ca individ, cât și ca grup. În acest sens, vă propunem trei mari direcții de gândire, de analiză, trei direcții pe care dorim să le dezvoltăm și să le îmbunătățim împreună – unii cu alții și cu Dumnezeu.

În primul rând, **Școala de Sabat**. Acest timp pus de o parte special „este o mare binecuvântare”. (Ellen White, *Căminul adventist*, pag. 190) Dumnezeu „dorește ca noi să creștem continuu în sfințenie, în fericire și în capacitatea de a fi folositori. Toți oamenii au calități pe care trebuie să fie învățați să le vadă ca fiind înzestrări sacre, să le aprecieze ca pe niște daruri de la Domnul și să le folosească așa cum se cuvine.” (Ellen White, *Divina vindecare*, pag. 399)

Ajutați de Dumnezeu, putem face ca Școala de Sabat să fie un timp și mai folositor, un timp în care frații, surorile și copiii să-și folosească și mai mult calitățile și înzestrările sacre atât pentru întărirea lor, cât și pentru

salvarea altor suflete pentru Împărăție. *Deci, cum putem îmbunătății programul Școlii de Sabat?*

În al doilea rând, **studiul Școlii de Sabat.** „Fiecare comunitate ar trebui să fie o școală de pregătire a lucrătorilor creștini. Membrii ei ar trebui să fie învățați cum să facă ședințe de lecturi biblice, cum să conducă și să predea la Școala de Sabat ...” (Ellen White, *Dietă și hrană*, pag. 471)

Arta de a preda în cadrul Școlii de Sabat, arta de a participa, de a încuraja sau de a motiva pot și trebuie să fie, alături de studiul propriu-zis, îmbunătățite și dezvoltate astfel încât să răspundă nevoilor oricărui suflet prețios, membru sau vizitator, cărturar sau neștiutor de carte, mare sau mic. *În acest context, cum putem îmbunătăți studiul lecțiilor Școlii de Sabat?*

De două ori pe săptămână (marțea și sâmbăta), în **emisiunea Școala Cuvântului**, SperanțaTV oferă cadrul dezbaterii și lărgeste părtășia din cadrul grupei din Sabat, incluzând pe oricine în cadrul grupei virtuale care studiază materialul corespunzător săptămânii. Invitații trimestriale își pun amprenta asupra modului de gândire și analiză. Deși privitori, cei ce urmăresc programul pot deveni parte activă în acest peisaj, completând răspunsurile, analizele, prin experiențe personale, gânduri sau idei noi.

Cum putem îmbunătăți emisiunea Școala Cuvântului difuzată la postul de radio Vocea Speranței și la SperanțaTV?

Dacă Domnul Hristos va reveni în anul 2013, cu siguranță va fi *cel mai bun* an. Dacă nu, haideți să ne propunem ca, binecuvântați fiind de El, să facem noul an *mai bun*. Mai bun ca 2012, mai bun ca tot ce a fost până acum.

Așteptăm sugestiile dumneavoastră, pe care le puteți trimite în scris pe adresa: **Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, județul Ilfov, 077190, O.P. Pipera**, cu mențiunea „Pentru Școala de Sabat”

sau pe adresa de e-mail scoalacuvantului@adventist.ro. De asemenea, puteți oferi răspunsul scris pastorului care îi va trimite Conferinței toate aceste răspunsuri.

Dumnezeu îi va inspira pe toți cei care se vor implica activ în această lucrare! Acestora, precum și tuturor celor care sunt căutători sinceri după adevăr, cunoaștere și creștere spirituală, le dorim mult har și multă binecuvântare!

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrarea Personală

Biblia a inspirat milioane de persoane, oferind încurajare și speranță. Cititorul va găsi în ea mustrare și sfat, îndemnuri și înțelepciune. Dacă-ți vei face timp s-o deschizi în fiecare zi, te vei întâlni, în paginile ei, nu doar cu niște cuvinte, ci cu Însuși Autorul ei divin, dispus întotdeauna să mângâie fiecare inimă.

Citește-ți Biblia!

OCTOMBRIE

1. Zaharia 9 – 11
2. Zaharia 12 – 14
3. Maleahi
4. Recapitulare VT
5. Matei 1 – 4
6. Matei 5 – 7
7. Matei 8 – 10
8. Matei 11 – 13
9. Matei 14 – 16
10. Matei 17 – 20
11. Matei 21 – 23
12. Matei 24 – 26
13. Matei 27 – 28
14. Marcu 1 – 3
15. Marcu 4 – 6
16. Marcu 7 – 9
17. Marcu 10 – 12
18. Marcu 13 – 14
19. Marcu 15 – 16
20. Luca 1 – 2
21. Luca 3 – 5
22. Luca 6 – 8
23. Luca 9 – 11
24. Luca 12 – 14
25. Luca 15 – 17
26. Luca 18 – 20
27. Luca 21 – 22
28. Luca 23 – 24
29. Ioan 1 – 3
30. Ioan 4 – 6
31. Ioan 7 – 9

NOIEMBRIE

1. Ioan 10 – 11
2. Ioan 12 – 13
3. Ioan 14 – 15
4. Ioan 16 – 18
5. Ioan 19 – 21
6. Faptele 1 – 3
7. Faptele 4 – 6
8. Faptele 7 – 9
9. Faptele 10 – 12
10. Faptele 13 – 15
11. Faptele 16 – 18
12. Faptele 19 – 21
13. Faptele 22 – 23
14. Faptele 24 – 26
15. Faptele 27 – 28
16. Romani 1 – 4
17. Romani 5 – 7
18. Romani 8 – 10
19. Romani 11 – 13
20. Romani 14 – 16
21. 1 Cor. 1 – 4
22. 1 Cor. 5 – 7
23. 1 Cor. 8 – 10
24. 1 Cor. 11 – 13
25. 1 Cor. 14 – 16
26. 2 Cor. 1 – 4
27. 2 Cor. 5 – 7
28. 2 Cor. 8 – 10
29. 2 Cor. 11 – 13
30. Galateni 1 – 3

DECEMBRIE

1. Galateni 4 – 6
2. Efeseni 1 – 3
3. Efeseni 4 – 6
4. Filipeni
5. Coloseni
6. 1 Tesaloniceni
7. 2 Tesaloniceni
8. 1 Timotei
9. 2 Timotei
10. Tit
11. Filimon
12. Evrei 1 – 3
13. Evrei 4 – 6
14. Evrei 7 – 9
15. Evrei 10 – 11
16. Evrei 12 – 13
17. Iacov
18. 1 Petru
19. 2 Petru
20. 1 Ioan
21. 2, 3 Ioan, Iuda
22. Apoc. 1 – 3
23. Apoc. 4 – 6
24. Apoc. 7 – 9
25. Apoc. 10 – 11
26. Apoc. 12 – 14
27. Apoc. 15 – 17
28. Apoc. 18 – 19
29. Apoc. 20 – 22
30. Recapitulare NT
31. Recapit. VT și NT

**ÎNTREBĂRI DE VERIFICARE PENTRU STUDIUL BIBILIC
ZILNIC,
GRUPATE SĂPTĂMÂNAL**

TRIMESTRUL IV

30 septembrie – 6 octombrie Zaharia 5 – Matei 7 / Tragedia veacurilor, cap. 40

1. Câți oameni vor apuca un iudeu de poala hainei în „zilele acelea”?
2. Ce se așteaptă de la preot?
3. Unde a locuit Domnul Isus după ce a părăsit Nazaretul?
4. Cum îi îmbrățișează păgânii pe frații lor?
5. Cum au descris profeții din vechime ziua Domnului?*

7 – 13 octombrie Matei 8 – 28 / Tragedia veacurilor, cap. 41

1. De ce nu posteau ucenicii Domnului Isus?
2. Cu ce este asemănat un cărturar care a învățat ce trebuie despre Împărăția lui Dumnezeu?
3. Ce reprezintă aluatul fariseilor?
4. Cine a fost omorât între Templu și altar?
5. De ce natură vor fi regretele celor care vor înțelege că au pierdut veșnicia?*

14 – 20 octombrie Marcu 1 – Luca 2 / Tragedia veacurilor, cap. 42

1. Unde a mers Domnul Isus după ce Ioan Botezătorul a fost închis?
2. De ce i-a ales Domnul pe cei doisprezece ucenici?
3. De a cui necredință S-a mirat Domnul Isus?
4. De ce trebuie să veghem?
5. Care va fi singura amintire care va mai rămâne despre lucrarea păcatului?*

21 – 27 octombrie Luca 3 – 22 / Tragedia veacurilor, cap. 1

1. În ce zi a fost vindecată soacra lui Petru?
2. Cum trebuie să dăm cu împrumut?
3. De cine este mai ferice?

---

* Întrebare din cartea *Tragedia veacurilor*, carte recomandată de Conferința Generală pentru a fi studiată anul acesta.

4. Pentru a cui credință S-a rugat Domnul Isus?
5. Ce semne și minuni anunțau distrugerea Ierusalimului?*

28 octombrie – 3 noiembrie Luca 23 – Ioan 15 / Tragedia veacurilor, cap. 2

1. Ce a mâncat Domnul Isus după înviere?
2. Pe cine a invitat Isus la El acasă?
3. Din inima cui vor curge râuri de apă vie?
4. Cu cine nu merg deloc oile?
5. Ce decizie au luat cei credincioși?*

4 – 10 noiembrie Ioan 16 – Faptele 15 / Tragedia veacurilor, cap. 3

1. De ce vor fi prigonți ucenicii lui Isus?
2. Ce le-a oferit Domnul Isus ucenicilor după înviere?
3. Cine este numit de Petru și „patriarh”, și „proroc”?
4. Potrivit lui Petru, cui S-a arătat Isus după înviere?
5. Despre ce sistem ni se spune că este o capodoperă a lui Satana?*

11 – 17 noiembrie Faptele 16 – Romani 7 / Tragedia veacurilor, cap. 4

1. Ce fel de cetate era Filipi?
2. În ce cetate a murit și a fost înviat Eutih?
3. Cât a stat Pavel în Malta?
4. Despre ce mărturisesc Legea și prorocii?
5. De ce nu aveau confidenți tinerii valdenzi?*

18 – 24 noiembrie Romani 8 – 1 Corinteni 13 / Tragedia veacurilor, cap. 5

1. Ce nu pot fi puse lângă slava viitoare?
2. Cine este împlinirea Legii?
3. Cum își caracterizează Pavel învățătura?
4. În ce situație n-am fi judecați?
5. Cum s-a apărat reformatorul în timpul proceselor?*

25 noiembrie – 1 decembrie 1 Corinteni 14 – Galateni 6 / Tragedia veacurilor, cap. 6

1. Cine este boldul morții?
2. Ce fel de epistolă erau corinteni?
3. Cum este întristarea după voia lui Dumnezeu?
4. De ce credința lui Avraam i-a fost socotită neprihănire?
5. Ce vis a avut Hus în închisoare?*

2 – 8 decembrie Efeseni 1 – 1 Timotei 6 / Tragedia veacurilor, cap. 7

1. Cu ce să nu fim înșelați?
2. Cum să fie făcute toate lucrurile?
3. Cum trebuie să umblăm în Hristos?
4. Care este ținta poruncii?
5. Ce vindea biserica?*

9 – 15 decembrie 2 Timotei 1 – Evrei 11 / Tragedia veacurilor, cap. 8

1. De ce anume trebuia să fugă Timotei?
2. În ce aspecte trebuia să fie Tit un exemplu?
3. De ce poate veni Isus în ajutorul celor ispitiți?
4. De ce este Hristos Mijlocitorul nostru?
5. Cum a fost primit Luther în Erfurt?*

16 – 22 decembrie Evrei 12 – Apocalipsa 3 / Tragedia veacurilor, cap. 9

1. Ce nu trebuie să uităm?
2. Cum este semănată roada neprihănirii?
3. Cine acoperă păcatele?
4. Care este dovada că suntem în adevăr?
5. Cu cine era comparat Zwingli?*

23 – 29 decembrie Apocalipsa 4 – 22 / Tragedia veacurilor, cap. 10

1. Ce se află în fața scaunului de domnie?
2. De ce nu va mai exista senzația de foamete și de sete?
3. Ce s-a văzut când Templul a fost deschis?
4. De unde au ieșit cei șapte îngeri cu cele șapte urgii?
5. Ce i-a scris Luther principelui elector?*

DEPARTAMENTUL ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ

FIȘĂ INDIVIDUALĂ

ANUL: _____

TRIMESTRUL: _____

GRUPA: _____

STUDIUL BIBLIEI

ȘI AL SPIRITULUI PROFETIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Devoționalul de dimineață													
Studiul Bibliei													
Studiul Școlii de Sabat													
Studiul cărții <i>Tragedia veacurilor</i>													
Studiul altei cărți din Sp.Profetic													

Lucrarea personală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Număr de vizite misionare													
Număr de publicații oferite													
Număr de acțiuni sociale													
Număr de lecturi biblice													
Număr de înscrieri la Sola Scriptura													

„Școala de Sabat reprezintă una din metodele principale ale lui Dumnezeu
pentru aducerea sufletelor la cunoștința adevărului.”

(Sfaturi pentru Școala de Sabat, pg.115)

IMPORTANT!

La sfârșitul trimestrului, dați-i această fișă instructorului.

Notă: Pentru textele biblice citate, cu excepția locurilor unde este menționată o altă versiune, s-a folosit Biblia, traducerea D. Cornilescu, Casa Bibliei, 2012

Marea luptă, un concept fundamental

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Geneza 3:15; Apocalipsa 12:1-17; Isaia 14:4-21; Ezechiel 28:12-19; Isaia 53:6; Romani 1:20-28; Ioan 16:2.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” (Geneza 3:15)

Gândul central: Tema mării lupte este conceptul-cadru care asigură coeziunea sistemului de convingeri al adventiștilor de ziua a șaptea.

S-a spus că nevoia este mama invenției. În acest caz, cuvântul „mamă” are sensul de „sursă”, „forță motrice”, „fundament”; nevoia sau necesitatea îi determină pe oameni să acționeze. De exemplu, nevoia de a respira un aer mai curat este fundamentul, forța motrice din spatele căutării de alte surse de energie în afară de combustibilii fosili.

La fel ca în cazul invențiilor de acest tip, și sistemul de convingeri are nevoie de un fundament, de un principiu care să-l explice.

Adventiștii de ziua a șaptea susțin un corp de 28 de puncte fundamentale de credință. Aceste convingeri au ca fundament conceptul pe care noi îl numim „marea luptă”. Fiecare dintre cele 28 de puncte fundamentale se leagă de un anumit aspect al acestui conflict cosmic. Convingerile pe care le vom studia trimestrul acesta vor căpăta sensul cuvenit dacă vor fi așezate pe fundalul temei mării lupte. Săptămâna aceasta, vom studia câteva dintre aspectele esențiale ale acestui fundament.

De-a lungul istoriei, oamenii au fost conștienți că umanitatea se află într-un fel de luptă, de război, de conflict între forțe rivale. Poetul T. S. Eliot scria: „În toți anii mei, un singur lucru nu s-a schimbat./ Orice înfățișare i-ai da, lucrul acesta nu se schimbă:/ Lupta continuă dintre Bine și Rău.” (*T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays*, pag. 98) Deși ideea este destul de răspândită, există păreri total diferite în ceea ce privește cauza, părțile implicate, miza și deznodământul conflictului. Adventiștii de ziua a șaptea au o perspectivă bazată pe modul în care înțelegem Biblia și pe modul în care Biblia descrie ceea ce noi numim „marea luptă dintre Hristos și Satana”.

1. Care sunt cele două părți principale aflate în conflict? Chiar dacă uneori sunt folosite simboluri pentru a le descrie, de ce crezi că cele două puteri descrise aici sunt ființe reale? Ce s-ar întâmpla cu sistemul nostru de convingeri dacă am spiritualiza realitatea marii lupte dintre Hristos și Satana și rolul nostru în ea? Geneza 3:15; Apocalipsa 12:1-17.

Nu este un lucru ieșit din comun ca oamenii să întrebuițeze cuvinte ca *diavol*, *îngeri* și chiar *Dumnezeu*, dându-le un sens foarte diferit de sensul lor obișnuit. De exemplu, unii folosesc cuvântul *Dumnezeu* punând accent pe *funcția* pe care acest termen o îndeplinește în limbajul uman și în societate; pe ei nu îi interesează dacă „Dumnezeu” există.

Deși personajele acestea sunt prezentate prin intermediul simbolurilor, Biblia ne învață că ele sunt ființe reale, implicate într-un conflict real. Aceasta este concepția adventiștilor de ziua a șaptea. Majoritatea doctrianelor studiate trimestrul acesta vor rămâne neînțelese dacă părțile aflate în conflict nu sunt luate în sens literal, lucru care ne așază de multe ori într-o vădită opoziție față de cultura dominantă.

De altfel, secularismul a luat multe forme în ultimele două secole, dar caracteristica lui distinctivă constantă este efortul de a elimina din vocabularul oamenilor cuvintele referitoare la „o altă lume”. În urma succesului științei, mulți oameni sunt din ce în ce mai înclinați să abordeze problemele din punct de vedere științific. Îngeri și demonii nu au loc în gândirea științifică. În această situație, asistăm în societatea contemporană la dispariția treptată a credinței în supranatural.

Cât de mult este influențată societatea în care trăiești de concepția științifică seculară? Cât de mult ai fost influențat tu de această concepție? De care aspecte ale acestei concepții trebuie să ne ferim în mod special?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să descrie în linii generale marea luptă dintre Dumnezeu și Satana și modul în care aceasta influențează fiecare aspect al vieții creștinului și al sistemului său de convingeri.
- La nivelul sentimentelor:** Grupa să devină conștientă de importanța veșnică a alegerii personale în acest mare conflict.
- La nivel practic:** Fiecare membru al grupei să primească personal meritele jertfei Domnului Hristos și să coopereze la răspândirea Evangheliei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Tabloul general

- Ce evenimente decisive din trecut și din viitor au urmărit/urmăresc eradicarea răului din univers?
- Ce efecte are lupta dintre bine și rău asupra acțiunilor și asupra gândurilor creștinilor și necreștinilor din viața lor de zi cu zi?

II. Sentimente: O alegere pentru veșnicie

- Ce rol joacă deciziile zilnice în stabilirea destinului veșnic?
- De ce este important să protejăm șansa fiecăruia de a alege între Dumnezeu și Satana și, totodată, să le spunem oamenilor despre deciziile cu urmări veșnice pe care Dumnezeu îi invită să le ia?

III. Practic: Cooperarea cu mijloacele divine

- De ce avem nevoie zilnic de jertfa lui Hristos?
- Ce ocazii ni se ivesc zilnic pentru a împărtăși Evanghelia?
- Care sunt cele mai bune metode prin care putem coopera cu mijloacele divine în vederea răspândirii mesajului Evangheliei în aceste zile din urmă?

Rezumat: Marea luptă dintre bine și rău a afectat existența tuturor ființelor din univers. Fiecare trebuie să aleagă între Dumnezeu și Satana.

Biblia nu ne spune explicit care sunt cauzele apariției luptei dintre Dumnezeu și Satana, dar ele pot fi deduse din pasaje ca Isaia 14:4-21 și Ezechiel 28:12-19. În contextul lor original, pasajele vorbesc despre doi împărați păgâni, cel al Tirului și cel al Babilonului, dar, dacă citim cu atenție, putem descoperi unele detalii care depășesc contextul istoric în care au trăit acești conducători și care fac referire la originea, poziția și căderea lui Satana.

2. **În 1 Timotei 3:6, Pavel ne previne să nu hirotonim un membru de curând convertit. De ce? Cum ne ajută această afirmație să înțelegem mai bine cele două pasaje amintite mai sus? Cum ne ajută toate aceste trei pasaje să înțelegem câteva dintre cauzele apariției marii lupte?**
-
-
-

Cel puțin trei cauze sunt prezentate în textele amintite mai sus: mândria, autonomia și independența. Vechiul Testament înfățișează o ființă creată și dependentă care aspiră la autosuficiență și independență. Dar independența înseamnă despărțire de ceva sau de cineva. Textul din 1 Ioan 3:8 spune că Diavolul păcătuiește de la început; 1 Ioan 3:4 definește păcatul drept *fărădelege*. Înțelegem de aici că păcatul lui Satana – care a luat forma căutării independenței și a autonomiei – a fost dorința de a se elibera de „restricțiile” impuse de Dumnezeu și de Legea Sa. Astfel, când a refuzat să se supună autorității Legii Sale, Satana a arătat că dorea să trăiască sub un alt set de condiții. Răzvrătirea lui transmite totodată mesajul că sistemul de legi din cer nu ar fi ideal și că ceva nu ar fi în regulă cu el. Dar, întrucât Legea lui Dumnezeu este o reflectare a caracterului Său, o deficiență a ei ar echivala cu o deficiență a caracterului Său. Așadar, Satana s-a răzvrătit în primul rând împotriva lui Dumnezeu.

Mândria, autonomia, independența. La ce te gândești când auzi aceste cuvinte? Ești cumva în pericolul de a cădea în capcanele (uneori foarte subtile) pe care ți le întind mândria, autonomia și independența? În definitiv, ce este greșit la aceste concepte?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Viața este o luptă neîntre-ruptă între bine și rău, între Hristos și Satana. Când studiem acest conflict și impactul pe care îl are asupra vieții și destinului nostru, ar trebui să ne întrebăm în modul cel mai serios de partea cui alegem să fim. Vom fi de partea lui Hristos sau de partea lui Satana?

Activitate introductivă. Gautama, un prinț din vechiul Nepal, era ca lumina ochilor pentru tatăl său, care l-a ferit de orice ar fi putut însemna durere, suferință sau moarte. Când s-a făcut mare, Gautama a ieșit din palat și a văzut pentru prima dată ce înseamnă bătrânețea, boala și moartea. Foarte tulburat, a plecat de la palat, și-a părăsit soția și copilul și a rătăcit ani în șir, meditând și îndurând lipsuri și foame. Când s-a întors, a declarat că a găsit rezolvarea. Așa s-a născut Buddha, iar învățătura lui esențială este aceasta: răspunsul la problema suferinței este renunțarea la orice dorință și poftă trupească.

Hinduismul susține că moartea este poarta spre o nouă formă de viață, în ciclul nesfârșit al reîncarnării. Unii neagă realitatea existenței păcatului, pe când alții consideră că moartea este sfârșitul normal al unui proces biologic.

Ce spune Biblia despre originile suferinței, durerii și ale morții și despre rezolvarea acestor probleme? Geneza 3:1-23, Romani 5:12, 6:23, Isaia 14:12-15, Apocalipsa 12:1-4, 20:7-15.

De discutat: Potrivit Scripturii, cum au apărut durerea, suferința și moartea? Dar păcatul? Cum a început marea luptă dintre Dumnezeu și Satana? Cum se va încheia?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

În istoria creștinismului, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este singura care a înțeles importanța mării lupte pentru explicarea problemei păcatului și a eradicării lui finale. Seria de cinci volume „Conflictul veacurilor”, de Ellen White, începe și se încheie prin cuvintele „Dumnezeu este dragoste”. În aceste volume, este prezentată istoria mării lupte dintre Hristos și Satana și este comentată în detaliu istoria răscumpărării, de la apariția păcatului până la restaurarea finală a celor neprihăniți, așa cum sunt ele descrise în Biblie.

3. Ce ne spune Geneza 3:15 despre marea luptă?

Geneza 3:15 (unde este prezisă marea luptă) ne ajută să înțelegem care sunt regulile implicării lui Dumnezeu în acest conflict. Observăm faptul că lupta care tocmai începuse pe pământ între șarpe și femeie urma să se amplifice prin implicarea descendenților rivalilor inițiali: „sămânța” femeii și „sămânța” șarpelui. După cum știm, la momentul stabilit, conflictul a atins apogeul prin încheștarea pe viață și pe moarte dintre Satana și descendentul de parte bărbătească al femeii, Isus din Nazaret. Arma aleasă de Dumnezeu a fost Isus, care avea să vină să lupte în numele femeii, să reziste atacului șarpelui și, în final, să-i dea o lovitură mortală. Arma aleasă a fost un act de sacrificiu săvârșit de Isus, un act de dragoste altruistă.

4. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem câteva dintre aspectele mării lupte? Ce ne spun ele despre rolul central al Planului de Mântuire în cadrul mării lupte?

Compară Geneza 4:4 cu Evrei 11:4 _____

Compară Geneza 12:3 și 22:18 cu Galateni 3:16 _____

Compară Exodul 25:8 cu Evrei 8:2 _____

Compară Isaia 53:6 cu Romani 5:8 _____

Matei 16:18; 18:16-20 _____

Evrei 8:1,2 _____

I. Marea luptă – originea ei

„Și în cer s-a făcut un război” (Apocalipsa 12:7). Cum e posibil să aibă loc un război în cer, unde se află scaunul de domnie al lui Dumnezeu (Isaia 66:1) și unde domnesc sfințenia, neprihănirea, dragostea și pacea absolută? În cer a apărut o ființă care I s-a împotrivit lui Dumnezeu – „balaurul”, „balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana” (Apocalipsa 12:7-9). El și îngerii lui s-au luptat cu „Mihail și îngerii lui” (vers. 7). Mihail, un nume care apare numai în pasajele apocaliptice (vezi Daniel 10:13,21; 12:1; Iuda 9; Apocalipsa 12:7) și care Îl reprezintă pe Hristos în conflictul direct cu Satana, a biruit. Consecința a fost alungarea lui Satana și a îngerilor lui pe pământ, unde șarpele cel vechi i-a amăgit pe Adam și pe Eva și a aruncat lumea în păcat (Geneza 3:1-15).

De discutat: Când acționăm contrar voinței lui Dumnezeu (la fel ca Lucifer), Îi declarăm război. De ce nu a distrus Dumnezeu păcatul și pe Satana încă de la primele semne ale răzvrătirii, înainte ca ea să ajungă la proporțiile unui război? Ce ne spune aceasta despre dreptatea și mila lui Dumnezeu?

II. Marea luptă – natura ei

Există mai multe pasaje biblice care ne vorbesc despre aspectele fundamentale ale mării lupte: Isaia 14:12-15, Ezechiel 28:12-17, Geneza 3:1-15 și Apocalipsa 12:1-17.

Mai întâi, marea luptă este conflictul dintre ființele create și Creator, iar motivul disputei – caracterul Creatorului, dragostea și suveranitatea Sa. Între Dumnezeu și ființa creată există o distincție fundamentală: Creatorul le oferă ființelor create viață, dragoste și părtășie; ființele create răspund cu dragoste, ascultare și imnuri de laudă. A trece dincolo de această linie înseamnă răzvrătire. Acesta a fost unul dintre primele păcate comise de Lucifer, iar celelalte două au fost invidia și ambiția nesfântă – „Voi fi ca Cel Preaînalt” (Isaia 14:14) –, care au dat naștere la aroganță, mândrie și fărădelege și, în cele din urmă, la revolta împotriva autorității lui Dumnezeu.

În al doilea rând, marea luptă se dă pentru loialitatea ființei create. Cui îi aparținem noi – lui Dumnezeu sau lui Satana? „În loc să caute să-L pună pe Dumnezeu pe primul loc în dragostea și devotamentul fapturilor pe care le crease, Lucifer se străduia să câștige pentru sine slujirea și închinarea lor. Râvnind la onoarea pe care Tatăl infinit o revărsase asupra Fiului Său, acest prinț al îngerilor a aspirat la puterea

Din secțiunea de ieri, am observat o progresie în modul în care S-a descoperit Dumnezeu pe Sine și a descoperit adevărul Său pe parcursul marii lupte. El a lucrat prin intermediul slujbelor patriarhale și al celor din sanctuarul israelit, prin intermediul jertfei ispășitoare a lui Hristos, prin intermediul bisericii și prin intermediul slujirii lui Hristos în Sanctuarul ceresc. Dar și Satana a lucrat neobosit la zădărnicierea planurilor Domnului. Marea luptă s-a dus mereu asupra acestor aspecte.

De exemplu, sistemul de jertfe practicat de patriarhi și, mai apoi, de preoți în slujbele din sanctuarul israelit a fost conceput de Dumnezeu pentru a le reaminti oamenilor de Creator și pentru a le menține vie speranța răscumpărării.

5. Cum a încercat Satana să compromită și să distrugă adevărul despre Planul de Mântuire, în special adevărul descoperit prin intermediul sistemului de jertfe? Romani 1:20-28; Deuteronomul 32:17,18.

Întruparea lui Hristos, lucrarea Sa pe pământ și jertfa Sa ispășitoare sunt mijloacele prin care Dumnezeu a ales să îl înfrângă pe Satana în marea luptă. Moartea lui Hristos avea să garanteze distrugerea lui Satana care I se opunea fără încetare.

6. Ce ne spun următoarele texte despre metodele prin care Satana a luptat împotriva Domnului Isus? Matei 2:1-18; 4:1-11; 16:21-23; 27:39-42.

După ce a murit și a înviat, Hristos a întemeiat biserica Sa care trebuia să răspândească pretutindeni vestea bună a mântuirii. Satana s-a străduit să slăbească puterea bisericii și să o distrugă încă de la începutul existenței ei. Următoarele pasaje ne dezvăluie câteva dintre stratagemele folosite de el împotriva bisericii (Faptele 5:17,18; 7:54-60; 2 Tesaloniceni 2:1-4; 1 Timotei 4:1; 2 Petru 2:1; Apocalipsa 12:13-17).

Cartea Evrei ne vorbește despre existența unui sanctuar real în cer, unde Hristos a intrat după înălțarea Sa (Evrei 4:14-16, 9:24), cu scopul de a îndeplini rolul de Preot în favoarea omenirii păcătoase (Evrei 7:27). În Daniel 8:11-14, ne este înfățișată activitatea lui Satana care atacă lucrarea preoțească a lui Hristos în Sanctuarul ceresc și încercarea lui de a zădărnici această slujire.

Una este să citești 1 Petru 5:8,9 și să înțelegi avertizarea cu mintea, și cu totul altceva este să o aplici în viața ta. Cum ne putem împotrivi în mod concret Diavolului? Cât de des pe zi observi eforturile depuse de Satana împotriva ta?

pe care numai Hristos avea dreptul să o exercite.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 494)

În al treilea rând, marea luptă este universală, afectându-ne pe toți până la finalul ei, când Satana va fi distrus (Apocalipsa 20:7-10). Din momentul în care Satana a adus pe pământ conflictul cosmic prin amăgirea lui Adam și a Evei (Geneza 3:1-15), pământul a devenit câmpul de luptă dintre Hristos și Satana. Nimeni nu poate sta deoparte, dar toți pot obține biruința pusă la dispoziție prin Hristos. Creștinul „ar trebui să priceapă natura celor două principii [Hristos și Satana] care se luptă pentru suprație și să învețe să le identifice lucrarea de la rapoartele istoriei și profetiei și până la marele final. Ar trebui să vadă cum această luptă pătrunde în toate aspectele experienței omenești; cum el însuși manifestă prin fiecare act al vieții una dintre cele două motivații antagoniste; și cum, fie că vrea sau nu, hotărăște chiar acum de care parte a controverselor va fi găsit.” (Ellen G. White, *Educație*, pag. 190)

De discutat: Care sunt implicațiile profunde ale gândului că „fiecare act al vieții” arată de partea cui ești în marea luptă? La ce pericol ne expunem dacă nu avem convingerea că aceasta este realitatea? De ce nu există poziție neutră în acest conflict? Ce ne spune acest adevăr despre faptul că toți oamenii (mici sau mari, bogați sau săraci, liberi sau exploatați) sunt implicați?

III. Marea luptă – finalul ei

Conflictul cosmic a apărut odată cu acuzația pe care a adus-o Satana, că Dumnezeu este arbitrar, că dragostea Sa este falsă și că Legea Sa nu poate fi ținută. Conflictul din cer a luat sfârșit când Hristos a dovedit că acuzația este falsă și l-a alungat pe Satana pe pământ, dar arhivăjmașul lui Dumnezeu continuă lupta aici, sperând să-i amăgească pe toți oamenii și să devină conducătorul lor. Văzând că nu poate fi stăpânul pământului prin capacitatea de a crea, el se luptă să obțină această poziție prin amăgirea oamenilor și prin instigarea lor la revoltă împotriva lui Dumnezeu. Dar Domnul nu a lăsat planeta aceasta fără ocrotire și a pregătit un plan de preîntâmpinare a răului. Prin răstignirea și învierea Sa, Hristos a câștigat biruința definitivă asupra păcatului și asupra lui Satana. Totuși conflictul se va încheia abia la sfârșitul mileniului, când păcatul și păcătoșii nu vor mai fi și Diavolul va fi aruncat „în iazul de foc” (Apocalipsa 20:7-10).

De discutat. Ezechiel 28:12-17 ne spune că Lucifer a umblat cândva prin mijlocul pietrelor scânteietoare (*KJV*, „pietre de foc”) din cer. Nu

7. Ce îndemn a dat Iosua poporului și ce hotărâre a luat el? Potrivit acestor cuvinte, care este elementul-cheie al mării lupte? Iosua 24:15

Profeția ne oferă o perspectivă asupra scenelor finale ale conflictului dintre bine și rău. Satana a persecutat sporadic, dar cu îndârjire, poporul lui Dumnezeu pe parcursul a 1.260 de ani (Daniel 7:25,12:7; Apocalipsa 11:2; 12:14, 13:5). În confruntarea finală consemnată în Apocalipsa 12 și 13, el lucrează prin două mari puteri pământești: o fiară asemănătoare cu un leopard (Apocalipsa 13:1-10) și o fiară cu două coarne (Apocalipsa 13:11-17). Acestea, la rândul lor, folosesc aceleași stratageme diabolice amintite în secțiunea de ieri.

8. Apocalipsa 4 arată cum ripostează Dumnezeu la manevrele lui Satana din timpul scenelor finale, cu scopul de a pune punct luptei. Ce ne spune Apocalipsa 14:6-13 despre modul în care vor fi dezvăluite punctele de controversă ale mării lupte?

Din perspectiva lui Dumnezeu, înainte de încheierea conflictului, este necesar să fie enunțate clar punctele de controversă. Lucrarea aceasta este prezentată aici ca fiind făcută de trei îngeri. Omenirea are nevoie să fie corect informată pentru ca fiecare să ia o decizie în dreptul său.

În conflictul final, vor fi oameni care Îi vor rămâne loiali lui Dumnezeu. În Apocalipsa 14, ei sunt simbolizați prin numărul 144.000, care reprezintă, probabil, un popor fără număr alcătuit din toate națiunile pământului (Apocalipsa 7:4). Ei rămân ascultători de poruncile lui Dumnezeu într-o perioadă de mari necazuri și sunt cu totul devotați închinării la Dumnezeul Creator. Ei primesc aprobarea Sa și sunt biruitori împreună cu El, în vreme ce oamenii nepocăiți sunt distruși cu ocazia unui eveniment pe care Apocalipsa îl numește „secerișul pământului” (Apocalipsa 14:14-20). Ideea este că marea luptă va lua sfârșit.

Să reținem un aspect al mării lupte: nu există poziție de neutralitate. Fiecare om este fie de o parte, fie de cealaltă. Oricine poate pretinde că este de partea Domnului (vezi Ioan 16:2), dar cum poți ști sigur că ești într-adevăr de partea Sa? Pregătește-te să prezinți răspunsul la această întrebare în cadrul grupei Școlii de Sabat.

știm exact ce sunt aceste pietre scânteietoare, dar un lucru este cert: Lucifer umbla printre ele fără să fie pedepsit sau să aibă de suferit din cauza flăcărilor. Totuși, la sfârșitul mării lupte, Satana va arde până când nu va mai exista. Dumnezeu nostru este un foc mistuitor și există doar două posibilități: fie să Îi permitem ca, în timpul de probă, să ne curățească în cuptorul încercărilor și să ardă zgura din caracterul nostru ca să reflectăm strălucirea chipului Său, fie să refuzăm curățirea acum, dar să ardem în iazul de foc. În ambele variante, focul arde păcatul din noi – în primul caz, arde doar păcatul, iar urmarea este viața veșnică, iar în al doilea, focul ne mistuie împreună cu păcatul și urmarea este moartea veșnică. Cum ne ocrotește Dumnezeu acum de flăcările mistuitoare ale cuptorului încercărilor? (Vezi cum i-a ocrotit pe Daniel în groapa cu lei și pe prietenii lui în cuptorul aprins.)

3. APLICĂ!

Biblia este un manual cu lecții despre marea luptă dintre Hristos și Satana. Eșecurile și biruințele multor personaje biblice, reușitele și nereușitele poporului Israel, avertizările și binecuvântările profetice, viața, moartea și învierea lui Isus și evenimentele finale din istoria pământului ne arată că Dumnezeu este la cârma istoriei și că, în final, le va da biruința celor care au încredere în El.

Întrebări aplicative

1. De ce este important să studiem despre marea luptă?
2. Gândește-te la Iosif, David, Estera, Petru și Iuda. Ce ne spune viața fiecăruia dintre ei despre faptul că oamenii sunt implicați profund în marea luptă?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Citiți pasajul următor și discutați despre șansele pe care le are Satana de a triumfa și despre momentul când el și-a pierdut această speranță. De ce mai continuă el lupta, când știe că, în final, va fi distrus?

„Când Isus a fost pus în mormânt, Satana a triumfat. El a îndrăznit să creadă că Mântuitorul nu-Și va mai lua viața înapoi. A pretins dreptul asupra trupului lui Hristos și și-a așezat gărzile lângă mormânt, străduindu-se să-L țină prizonier ... Când L-a văzut pe Hristos ridicându-Se biruitor, și-a dat seama că împărăția lui va avea sfârșit și că el va trebui să moară.” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 782)

„Biblia își este propriul interpret. Fiecare verset trebuie comparat cu alt verset. Cercetătorul ar trebui să se deprindă să vadă Cuvântul ca pe un întreg și să observe legătura dintre părțile lui. Ar trebui să dobândească o cunoaștere a mării lui teme centrale, a planului inițial al lui Dumnezeu pentru lume, a nașterii mării lupte și a lucrării de răscumpărare. Ar trebui să înțeleagă natura celor două principii care se luptă pentru supremație și să învețe să le identifice lucrarea de la rapoartele istoriei și profeției și până la marele final. Ar trebui să vadă cum această luptă pătrunde în toate aspectele experienței omenești; cum el însuși manifestă prin fiecare faptă a sa unul dintre cele două motive antagoniste; și cum, fie că vrea sau nu, hotărăște chiar acum de care parte a controverselor va fi găsit.” (Ellen G. White, *Educație*, pag. 190)

Întrebări pentru discuție

1. În citatul de mai sus din cartea *Educație*, Ellen White scrie că marea luptă pătrunde în fiecare aspect al experienței omenești. Cât de adevărat s-a dovedit a fi acest lucru în experiența ta? Perspectiva pe care o ai asupra temei mării lupte a fost pentru tine o sursă de încurajare sau o sursă de frustrare în încercarea de a face față vieții într-o lume a păcatului și a suferinței?
2. Unii vorbesc despre „amânarea” revenirii Domnului Hristos. Dacă ne gândim la proporțiile pe care le-au luat nedreptatea și suferința în lumea noastră, ni se pare că fiecare zi de viață pe acest pământ este mai mult decât putem suporta. Cere-le membrilor grupei să arate cum înțeleg tema mării lupte prin prisma așa-numitei „amânări”.
3. Cât de multă încredere putem avea că lupta dintre bine și rău va lua sfârșit? Pe ce anume îți bazezi convingerea că răul va fi înfrânt în cele din urmă? Ce argumente ai? De exemplu, cum ne ajută profeția din Daniel 2 să avem certitudinea că binele va învinge?
4. În cadrul grupei, prezintă răspunsul dat la întrebarea finală de la secțiunea de joi. Răspunsul acesta este deosebit de relevant, întrucât știm cine vor fi persecutorii noștri în zilele finale. Cum ne putem asigura că suntem de partea bună?

Pe calea „păcătoșilor”

Gustave a văzut un afiș care anunța că Biserica Adventistă urma să susțină o serie de prelegeri religioase în orașul său din Burundi. El auzise că adventiștii sunt păcătoși, pentru că muncesc duminica, dar s-a hotărât să participe, în speranța că va auzi ceva nou despre Dumnezeu. Prelegerile i-au mișcat inima. Fiind la liceu și având ore după-amiaza, nu putea participa decât la întâlnirile de la sfârșitul săptămânii. După numai două săptămâni, avea multe întrebări și l-a rugat pe un prezbiter al bisericii să-l ajute să studieze Biblia. La scurt timp, a înțeles că adventiștii respectau Sabatul biblic. Atunci a cerut să devină membru al Bisericii Adventiste. Sâmbăta nu mai mergea la școală, ci la biserică. Un profesor l-a anunțat că va fi exmatriculat dacă mai lipsește, iar părinții lui s-au supărat când au aflat de absențe.

„Vă rog mult să mă lăsați să mă închin lui Dumnezeu așa cum îmi cere El!” i-a rugat Gustave.

În același timp, i-a explicat directorului școlii convingerile sale și i-a cerut învoire pentru sâmbăta. Directorul i-a spus că absentarea lui are o influență negativă asupra celorlalți elevi. Neștiind ce să facă, Gustave a început să meargă din nou la școală sâmbăta, dar, în loc să participe la ore, citea Biblia.

Anul următor, s-a înscris la un liceu creștin, dar era singurul adventist. Sâmbăta nu se făceau ore, dar erau obligați să participe la orele de religie. Gustave a devenit imediat conducătorul unei grupe de elevi, cărora le-a vorbit despre credința lui. Unii au vrut să afle despre convingerile sale. Au început să studieze Biblia împreună, dar colegii au renunțat repede, fiindcă părinții i-au pus în gardă față de adventiști.

După absolvirea liceului, Gustave și-a căutat un loc de muncă unde să aibă Sabatul liber. După mai multe luni, și-a găsit un loc de muncă la ADRA.

Gustave le vorbește tuturor despre credința lui. Darurile de astăzi vor susține lucrarea misionară din Burundi și din alte zone ale lumii. Vă mulțumim pentru că aduceți daruri pentru ca oamenii să afle care este voia lui Dumnezeu pentru viața lor!

*Gustave Ndayambaje locuiește în sudul statului Burundi,
situat în Africa Centrală.*

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17